

Så skulle man altså have en ny undtagelse fra en del af den del af Schengen, som bliver flyttet over i det overnationale. Jeg tror, at selv ministeren vil kunne se, at det er så kunstig og virkelighedsfjern en konstruktion, at den i virkelighedens verden næppe vil kunne etableres.

Men i princippet kunne det da tænkes, og hvis ministeren vil afgive det løfte til Folketinget, at det kan han sikre, synes jeg, det er en overordentlig interessant begivenhed, at en justitsminister virkelig vil give Folketinget en sådan garanti. Det tvivler jeg meget stærkt på.

Jeg håber, at ministeren – det skal så blive min afsluttende bemærkning i dag – vil give tilsagn om, at regeringen vil spørge uvildige juridiske eksperter ved f.eks. vores universiteter og andre steder, hvor den juridiske ekspertise findes, og indhente svar på grundlovsproblemerne og på dette forrangsproblem hos disse eksperter og fremlægge det for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg, således at vi inden andenbehandlingen kan få et uvildigt grundlag at tage stilling på, når vi ved andenbehandlingen her i Folketinget skal finde ud af, om loven strider imod grundloven og imod den danske undtagelse.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne kvittere for, at det var en meget engageret minister, der var på talerstolen her for et øjeblik siden for at besvare de spørgsmål, der er rejst her i dag. Det er rart at se. Man kunne have ønsket sig, at partiernes ordførere undervejs var gået ind i debatten med den samme ildhu og med det samme engagement.

Det vil jeg gerne kvittere for, men jeg kom samtidig til at tænke lidt på, at det selvfølgelig også kunne være, at engagementet skyldtes, at ministeren meget gerne vil have fem sjettedeles flertal her i Folketinget for sine to lovforslag; det er jo det magiske tal i en bestemt henseende.

Men der var lige to ting, jeg gerne ville kommentere og stille spørgsmål om her på faldebrevet.

Den ene ting var det, ministeren selv tog fat på, nemlig hvad alternativet egentlig er for de partier, herunder Dansk Folkeparti, som anbefaler et nej til Schengenkonventionen. Jeg forstod egentlig på ministeren, at vi ikke sådan skulle opmale skræmmebilleder, men ministeren gjorde det så alligevel, for han kunne se sådan et billede, hvor Danmark lå inde i midten helt alene, og alle andre lande rundt omkring os var med i Schengensamarbejdet. Der var store

mure rundt om Danmarks grænser, og det var ganske forfærdeligt alt sammen. Er det nu realistisk? Kunne vi ikke forestille os, at den debat, vi har her i Danmark, har de rent faktisk også i de andre nordiske lande, nemlig debatten om, at vi får et problem, hvis vi ikke går med og alle de andre er med.

Det kunne jo godt være, de havde den debat, og at der var andre nordiske lande, der måske også havde mange engagerede mennesker i befolkningen, som rent faktisk ikke ønskede, at deres land skulle være medlem af Schengensamarbejdet, men som måske tier, fordi de bliver mødt med spørgsmålet: Hvad er alternativet, når alle de andre lande er med?

Rent faktisk er der også lande, der har været med i Schengensamarbejdet et stykke tid, som har haft store problemer med at få det gennemført. Det skal man måske også lige have i mente, når man får stukket sådan noget ud. For Dansk Folkeparti kan alternativet sagtens være, at Danmark er løftestang for, at også andre nordiske lande får mulighed for at foretage et reelt valg om Schengendeltagelse eller ej.

Så er der en ting, ministeren, som jeg forstod det, gav mig ret i, nemlig at hvis der kommer et søjlespring på regeringskonferencen på det retlige område fra søjle 3 til søjle 1, vil der være en ny situation. Det var sådan, jeg forstod ministerens svar, og jeg er da glad for, at ministeren erkender, at det vil der være.

Jeg går ud fra, at det er en ny situation i forhold til det danske forbehold og det uanset, om man så skal tage artikel 134 eller 142 i konventionen i anvendelse.

På baggrund af det udsagn fra ministeren bliver jeg nødt til at spørge, om det er regeringens opfattelse, at hvis der sker et søjlespring, vil det kræve ændringer i Schengenkonventionen, eller det er regeringens opfattelse, at det vil kræve en klar præcisering i en ny EU-traktat, for at man effektivt kan opretholde de danske forbehold. Det må vel få en eller anden konsekvens, når justitsministeren siger, at hvis der sker et søjleskift, vil der være en ny situation i forhold til forbeholdet.

Det må vel så kræve nogle danske initiativer, f.eks. at man i forbindelse med en diskussion om et sådant søjleskift i den ny traktat klart præciserer det danske forbehold. Men jeg har forstået på diskussionen i medierne, jeg tror det er mellem regeringen og SF, at regeringen overhovedet ikke vil høre tale om, at man i den forstand skal ind i traktatteksten og indskrive de danske forbehold.